

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-
træfter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er
vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 103: Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v., lov om forsikringsvirksomhed, realkreditloven, lov om tilsyn med firmapensionskasser, lov om et skibsfinansieringsinstitut, lov om værdipapirhandel m.v., lov om fondsmæglerselskaber og lov om investeringsforeninger og specialforeninger. (Etablering af et tilsynsudvalg vedrørende Finanstilsynets virksomhed).

Af Frank Aaen (EL) og Søren Søndergaard (EL).
(Fremsat 25/11 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg tror ikke, det kommer bag på forslagsstillerne, at regeringen vil afvise forslaget. Så det er der ingen overraskelser med.

Men jeg vil godt igen understrege, at Finanstilsynets tavshedspligt vedrørende fortrolige oplysninger om den finansielle sektor og de enkelte institutter er en helt afgørende betingelse for den tilsynsmæssige effektivitet og helt afgørende for tilliden til den finansielle sektor i Danmark.

Selskaberne, og det er uanset om det er forsikringsselskaber, banker eller anden finansiell virksomhed, må således kunne nære tillid til, at oplysninger ikke videregives fra tilsynet. Et tilsynsprincip, som hviler på en udstrakt grad af åbenhed, vil virke ødelæggende på Finanstillsynets muligheder for at udøve et effektivt tilsyn. Det vil nemlig medføre, at de virksomheder, som er tilsynsbelagte, som det hedder, vil være forbeholdne med, hvor mange oplysninger de

giver, og hvordan de oplysninger, de giver, er udformet, fordi de vil gardere sig imod, at forretningsforhold kommer til offentlighedens kendskab og dermed spiller ind på det pågældende instituts muligheder for at fungere, også i konkurrence med andre institutter.

Så vil jeg gøre opmærksom på, at der i forbindelse med Sydøstasienkrisen internationalt har været en meget indgående debat omkring standarder for finansielle institutter, herunder tilsyn med finansielle institutter, og der er jo en udpræget enighed internationalt om, at det er vigtigt med gode, effektive tilsyn med bankvirksomhed og andre finansielle virksomheder. Jeg tror, det er meget svært at finde et land, som ikke arbejder på at skabe de bedst tænkelige tilsyn. Her indgår også mulighederne for at have fortrolige oplysninger og behandle oplysninger og den viden, man kommer i besiddelse af, som særlig fortrolighedsbelagte.

Uanset hr. Frank Aaens, og jeg bliver nødt til at sige også fru Kirsten Jacobsens, commando-raids mod disse kendsgerninger forandrer det ikke tingenes tilstand. Det er også derfor, at der skabes ensartede regler i EU på de her områder, og det er meget svært for mig at se, hvordan man kan føre et tilsyn, hvis ikke der er en stærk fortrolighed omkring de oplysninger, som ofte kan være meget følsomme, også for bankens, forsikringsselskabets eller realkreditinstituttets kunder.

Jeg anerkender interessen fra oppositionens side for at få svar på en lang række spørgsmål. Det er til enhver tid oppositionens opgave, og jeg synes, at oppositionen gør for lidt ud af at notere sig, at der jo også er noget, der hedder ministeransvarlighedsloven. Jeg har gjort rede for i Erhvervsudvalget, at i den situation, hvor jeg som ansvarlig minister for området har adgang til fortrolige oplysninger, er det jo min forpligtelse at skride ind over for ulovligheder, hvis der foregår det eller en bøjning af reglerne for at bruge et udtryk, som indimellem bliver brugt i debatten.

Jeg kan ikke selv se, at man kan finde en bedre måde at løse det dilemma på, som jeg går ud fra at hr. Frank Aaen vil gøre rede for fra talerstolen om lidt, men jeg synes til gengæld også, at det er et stærkt kort at have, at ministeren er ekstremt ansvarliggjort på den måde, som strukturen i dag er.